

10x10 grid with numbers 1-104, some cells are blacked out.

מאונך:

- 1. תמונתו של... גריי; 2. סמרטוטים; 3. מקלות הגברים במקלה; 4. מסולם הצלילים; 5. הוראה מפורשת; 6. רומט בעקבו; 7. משקה קל; 8. מעגל; 9. חי ימי; 10. נהר באיטליה; 11. כלישיט; 12. אריג; 13. נחל בעמק; 14. מכלי השחמת; 15. מלמד; 16. ירק; 17. צמית; 18. מטה דק; 19. אלה במיתולוגיה; 20. מחצית; 21. הקדש מטה למי; 22. מריבה; 23. אדון; 24. רוח רעה; 25. מתגורר; 26. אפס כוחם; 27. זמר; 28. רטוב במיקצת; 29. גוף; 30. עולה; 31. צעד; 32. בתוכך; 33. נטע; 34. ראש בערבית; 35. מגווי האדום; 36. ממלא מקום (ר"ת); 37. מחיתוריער; 38. מגיל גולי הארבה; 39. מוען; 40. ריקוד מלכו; 41. תי; 42. טין; 43. רק"ח לשעבר; 44. סיר; 45. עשירית הרבה; 46. עובר ביתהמרחץ; 47. מכשף; 48. פלא; 49. יצהר; 50. מילת-בקשה; 51. מאכל רוסי; 52. נהר באפריקה; 53. ריקבון; 54. נעים טוב; 55. קפל בעג; 56. מזל; 57. עליד לדעת; 58. בבר; 59. אציל מיק-ראי; 60. תואר-אצולה; 61. דלעות. מאונך: 1. ממש להדבקה; 2. סופו של סוס; 3. השליך אבנים; 4. מילת-ברירה; 5. בדחן; 6. שחקנית-קולנוע אמריקאית (ש"מ); 7. חוייה; 8. יחידה באטלס; 9. ... מלך הבשן; 10. תג; 11. הצד החיצון; 12. שימחה; 13. ספר; 14. רצור עה; 15. זאטוטינים; 16. אמ הפנינה; 17. יחידת-שטח; 18. הליקופטר; 19. בתיקול; 20. גחלים לחושות; 21. מגווי האדום; 22. יחידה ברכבת; 23. כלי-קובל גדול; 24. מין גב; 25. סביר-פנים; 26. בשבילך; 27. בלבד; 28. מיניסטר; 29. בן-אדם; 30. מיקוה-מים ענקי; 31. רשף; 32. תי נוק בניוימה; 33. פנורמה; 34. יישוב חקלאי; 35. אסטר-פנים; 36. כועס; 37. מין; 38. צעקה גדולה; 39. שרוי בתענית; 40. משונן; 41. בהשאלה; 42. תרח; 43. קיסר חדש באפריקה; 44. ציח; 45. מחלקי היממה; 46. בעל-חיים איטי; 47. בוסתנים; 48. ציפור-שיר קטנה; 49. שר פט; 50. משאבת הגוף; 51. החביא; 52. כהניס בביריתו של אברהם; 53. מחלקי היממה; 54. ציר הדלת; 55. שופט מוסלמי; 56. כינויו של הרמטכ"ל ז"ל; 57. אולם; 58. מתגורר; 59. בהמה דקה; 60. מלווה כל אדם; 61. גושמה באפר.

מניים שולחם סבלו מנחיתות כמותית קיצונית. אנו מעמנו את הטעם בחווה הסינית, שהיתה שטח חשוף אשר רק נחרץ בתעלות ובפולדות-עפר, כהכנה לעיבוד חקלאי (במסגרת ניסיונות חקלאיים שעשו המצרים בשעתם); ומעבר לתעלה, ברצון עות המושכות והמושקות של החיץ החקלאי, משני צידי תעלת המים המתוקים. אינו היה אריאן שרון מתקדם מראשהגשר צפונה בשטח לא-מעובד, תרו כאותם יחי סי-כוחות שבם נזהלה החימתו, ודאי שהיה מנוע לאיסמעיליה עד להפסקת האש.

אותם כוחות מצריים נתונים יכלו בכל זאת להאט את התקדמותו עד שלא הספיק לכבוש את איסמעיליה במיגבלות הזמן ש-

הסיכונים הביטחוניים המזומים בשימוש לא מחושב בישוים עלולים להיות חמורים מאד

נאכפו, אך-דוק מפני אופי השטח והמיכ שולים שיצרו השטחים המעובדים, הגידור לים החקלאיים והתעלות. יש לזכור כי בכל המיקרים שהזכרנו נוצר המיכשול כתוצאה מהכנת השטח ל- חקלאות על-פי שיקולים חקלאיים בלבד. הם ממחישים, עד כמה נקל להפוך שטח פתוח וחשוף למיכשול צבאי, בלא פגיעה בפעילות וביעילות החקלאיים. אפשר אף לומר, כי האפשרות למכשל איורייספר חיוניים באמצעות עיבוד חקלאי, בעיקר אלה שמטיבם חשופים ונוחים למעבר, היא אחד הצידוקים הצבאיים הראשיים ליישוב הספר, כמאמץ לאומי, כאשר מדובר באיור-ריספר נרחבים, קשה או אי-אפשר לראוי תם נחסמים ביעילות ללא "מיכשול חקלאי". אם נבקש לתמצת במישפט אחד את סור גיית יישובי-הספר כגורמים ביטחוניים-צבאיים בשלמותה, נוכל לומר כי אין כל מקום או אפשרות להכללות, לא לחיוב ולא לשלילה. יש לבחון כל מיקרה לגופו ולפסוק בנסיבותיו איולת מוחלטת היא לראות כל יישוב-ספר כבעל ערך ביטחוני מובן-מאליו, כשם ששטות גמורה היא לפי סול על הסף כל יישוב כזה כסרגדיה ביטחוניית.

לפי שוב, מטיב, אינו מוקם לפי שיי קולים צבאיים, ותכליתו הטיבעית אינה לשמש מוצב צבאי. השימוש ביישובים כבאלמנטים התורמים לביטחון הצבאי הלאומי, רחוק מלהיות דבר מובן-מאליו. הסיכונים הביטחוניים הפוטנציאליים הטמור גים בשימוש לא-מחושב במכשיר זה על- לים להיות חמורים מאד, כפי שנוכחנו בגיתוח פירקיה-היסטוריה הרלוונטיים שלנו. לכן, "חובת ההוכחה" בעניין זה חלה על התומכים בהקמת יישובים ביטחוניים. הניסיון נותן בידינו את הקריטר-יונים, המאפשרים למוד את ערכם או ניוד קם הביטחוניים-הצבאיים, הודאיים או הלא-אפשריים, של יישובים קיימים כמו מוכי-גנים, ובאמצעותם - אבל אך-דוק באמצעותם - אנו יכולים וצריכים לק בווע, אם (או באיזה תנאים, או באילו נסי-בות) כל יישוב וגושי-יישובים נתונים הינם, או יהיו, "נכס" או "נטל" ביטחוני-צבאיים.

ההבדל הוא, כמובן, בכך שאצי-לם מדובר על יישובים קיימים ואצי-לנו - לפחות כעת - על יישובי-מכוון של ספר ריק. אבל הבדל זה נוגע רק לעיתת הקמת היישובים ויא דשימוש בהם, ולכן יבדל לומר מניסיונו של המדינתת הקלו להאמר את עינינו בכך היכט ביטחוני-צבאי של יישוב הספר. (כתבה שנייה ואחרונה בסדרה)

טעות הכפולה, שבאי-פניוים המוקדם ואחר-כך בהפיכת החוקתם משימה עליונה לכוחות-השדה, שובש באורח מרחיק-לכת המאמץ המיבצעי העיקרי, הכוחות (של אוגדתי-סיני) אשר היו צריכים להת רכז במלואם - ועל סיכויי-הצלחה טור-בים - לבלימת הצליחה המצרית, או לפי חות לצימצומה, בזובו ושחקן בחלקם הגדול, במאמצים המיותרים להחזיק - ואחר-כך לחץ - את העשויים חסרי-הערך, אם לגבי מוצבים צבאיים כך, על אחת כמה וכמה לגבי יישובים).

שיישוב כהגנה מרחבית. כפי שכתב ראינו, וכן מסיבות מובנות, רצוי ומתאים יותר שיישובי הספר לא ירצו בגופם ולבדם את הפולש, אלא יהיו את האלמנט הסטטי של המיגנה הכוללת בי-איורם. האלמנט הנייד - שמתאים וגם נשאף שהוא אשר יעשה את עיקר הלחי-מה - צריך להשתמש במכשיר המוצק ולהילחם לפחות עימם, ובדרך-כלל לפני-הם (ואין בכך להקל מחשיבות תרומתם של היישובים, שכן האלמנט הסטטי הוא תמיד הפרובלמטי יותר, לפחות מבחינת גורם הזמן).

לכן, אין די בכך בשמקומים את היישובים כנקודות הכנות וגם מציידים ועורכים אותם כראוי, אלא הכרחי שהמרחב כולו יאורגן מראש לחימה, כאשר היישובים משוייכים בתוכו, בתיאום מלוי מתוכנן-מראש עם כוחות-השדה הצפויים ועם פעולתם, תיאום זה הכרחי ונהוץ מבחינת כוחות-השדה, יותר מאשר היישובים עצמם.

שטח ממוכשה. כיוון שמעשה יישוב הספר מיועד - לפחות אצלנו ולפי התפיסה והאפשרויות הישראליות - למיג-גנה, אלמנט הכרחי בו הוא מיכשול אינ-טנטיווי של האיור. המיכשול יהפוך את השטח נוח יותר להגנה, על-ידי הגבלת התנועה בו למיספר דרכים מצומצם ככל האפשר וגם יחלק את השטח לתאים קטנים ומוגבלים. באיורים תוחמים ועבירים אפי-שר, "למגור" את השטח, לצמצם את התצ-פית והתימרון בו וליצור אפשרויות קבו-עות ורכות למחסה ולמיסתור, רק באמי-צעות מיכשול מלאכותי.

יוון שמדובר ביישובי-קבע אזרחיים, מובן כי אין ניתן לדבר על מיכשול צבאי רגיל, אלא בממדים מוגבלים מאד. עיקר המיכשול צריך שיהיה "אזרחי". ה-מיכשול האידיאלי שיכול ליצור יישוב אז-

היתרון העיקרי של העיד מתבטא בניטרולם הכמעט מוחלם של כוחות העידיון

רחי הוא שטח עירוני צפוף. הבקעה דרך עיר היא הדבר הגרוע - והיקר - ביותר בעולם הצבאי-מיבצעי: כל בית הוא יעד לעצמו, ולשם חסימת ציר די במיצוץ מכוון של בית - אחרי שמפנים הריסור-תיו, מפוצצים את הבא אחריו. מובן שקיימת בעיית האוכלוסיה, אבל עליה ניתן להתגבר על-ידי פינוי - התור-שים - או בניית עיר-רפאים. היתרון העיקרי של העיר מתבטא בניטרולו הכמ-עט-מוחלט של השריון - כפי שלמד הליגיון בירושלים בתש"ח - ואנו בעיר-סואץ (שהיתה מיכשול מסוג "עיר רפאים"), מטעמים מובנים, מיכשול כזה אינו בא אכשקו אצלנו, אבל אפי-שר להשיג בקטב רומה באמצעות הכשרה חקלאית.

ההדגמה הטובה ביותר לכך ניתנה בנור-מנדיה, שם (מבחינת התבליט), השטח מיר-שורי ועביר, אך במשך הזדורות כוסה כולו חלקות-שדה קטנות, המופרדות ביניהן בי-גדרות שיחים צפופות והחבות, שתי-דורב. "הבוקאו" הנורמנדי הפך קלה בפני כל מפקדי וחיילי בעלות-הברית שפלו ל-איי-רופה, מפני שבגללו הפכה התקדמותם סידרה של וחילות איטיות, קצרות - ויקרות - מאד, למרות שהכוחות הגרי-